

Od úspěšné bleskové operace, kdy Spojené státy zbavily Irák diktátorského režimu Saddáma Husajna, uplynulo již více než dvanáct let. Státisíce amerických vojáků se účastnily bojových a stabilizačních misí, postkonfliktní rekonstrukce země stála značné množství peněz. Přesto má Irák k míru velmi daleko.

Autor diplomové práce *Iraqi Democracy: American Nation-building and Counter-insurgency in the Iraq War* si proto klade otázku, proč se protipovstalecký boj a nation-building v Iráku nesetkal s úspěchem. Vychází přitom z předpokladu, že jednou z hlavních příčin neúspěchu dlouhodobé stabilizační mise v Iráku představuje samotná americká strategická kultura, která není připravena na konflikt nového věku.

Většina současných konfliktů neprobíhá konvenčně, jedná se často o asymetrické konflikty nízké intenzity bez přímého konvenčního střetnutí nepřátelských armád. Kvalitativní analýzou výsledků jednotlivých bojových a nebojových opatření na případu války v Iráku dospěl autor k závěru, že se pod vlivem dlouhodobé strategické kultury a konvenčního myšlení ve způsobu vedení operací Spojené státy nedokázaly přizpůsobit novému typu konfliktu a nepoučily se z dřívějších chybných rozhodnutí.